

ligt vedkom Kongeriget, og, som en Folge deraf, har Overtskuddet ogsaa alene tilkommet Kongeriget; men denne Gang er der foruden de særlige Udgifter tillige Fællesudgifter, hvortil de andre Statsdele ogsaa deeltage. Dette har foranlediget, at Regjeringen selv har indskudt i Loven en § 28, der gaaer ud paa, at til Fællesudgifterne skulle de andre Statsdele deeltage i et Forhold af $\frac{2}{5}$, naar Kongeriget deeltager i Forholdet af $\frac{1}{5}$. Det forekommer mig aldeles nødvendigt, at man, naar man først har vedtaget denne Paragraph, da ogsaa maa optage en lignende Paragraph om Overtskuddet. Naar Overtskuddet fra Kongeriget indbetales i den fælles Statskasse, saa er det for Kongerigets Vedkommende i Virkeligheden ikke Andet end en Udgift, og saa troer jeg, at der derom maa gjælde det Samme, som om alle andre Udgifter.

Naar den Sum, det Beløb, der indbetales i den fælles Statskasse, i den skal samles med lignende Indbetalinger fra de andre Landsdele, saa er det aldeles nødvendigt, at det samme Forhold bevares her, som ellers bevares i alle andre lignende Forhold. Naar dette ikke skeer, saa kan der være nogen Frygt for, at Kongeriget kan blive prægraveret, ved nemlig at indbetale sit Overtskud i den fælles Statskasse, uden at mødes af noget tilsvarende Beløb fra de andre Landsdele, uagtet de dog blive deeltagende dertil. Det er, for at forebygge dette, jeg har tilladt mig at foreslaae denne Paragraph. Den ærede Finantsminister har ved de Forhandlinger, der tidligere have fundet Sted, fremhævet, dersom jeg ikke har misforstaaet ham, at det var overflødig, thi dette Overtskud tilhørte dog alene Kongeriget, der kunde ikke raades over det uden Rigsdagens Samtykke. Naar Ministeren erkjender det, saa seer jeg ikke, der kan være Noget ivelen for at optage det. Jeg skal imidlertid tillade mig at fremhæve, at der i det foreliggende Forslag til en Finantslov er et Factum, der kunde gjøre det noget tvivlsomt, om dette Overtskud i Virkeligheden alene tilhører Kongeriget, og det er, at Renterne af den Kassebeholdning, der er opsamlet fra det tidligere Finantsaar, ere gjorte til

dele erholde $\frac{2}{5}$. Nu kan der jo ingen Tvivl være om, at disse Penge for den allerførste Deel ere opsamlede for Kongerigets Vedkommende, men, naar de andre Statsdele have Udgang til $\frac{1}{5}$ af Renterne, saa maae de jo fornødigvis ogsaa have Udgang til at blive deeltagende i Capitalen i et lignende Forhold, nemlig med $\frac{2}{5}$; thi jeg kan ikke antage, at man kan faae Udgang til Deeltagethed i Renterne, uden at man ogsaa har nogen Ret til Capitalen. Ved de Forhandlinger, der tidligere have fundet Sted, har den ærede Finantsminister fremhævet, at denne Paragraph ikke kunde optages, fordi man derved vilde komme den endelige Dypgjørelse med Hertugdømmerne i Forkjøbet; men det er Noget, jeg aldeles ikke kan indsee. Jeg synes, at denne Sag staaer lige aaben, hvad enten man vedtager denne Paragraph eller ikke. En æret Rigsdagsmand fra Randers Amt (Ballentin), der for Næblikket ikke er tilstede, har stillet et Underøndringsforslag, som gaaer ud paa, at der skulde tilføies, at den endelige Dypgjørelse skal forbeholdes. Jeg veed, at han har haabet, at Regjeringen snarere vilde gaae ind paa Paragraphen, hvis denne Tilføielse kom til, og skulde det være Tilfældet, kan jeg naturligvis ikke have Noget derimod.

Finantsministeren: Den ærede Forslagsstiller har fuldkommen Ret, naar han siger, at det er en meget vigtig Sag, som hans Forslag angaaer; i den Henseende er jeg aldeles enig med ham, og jeg beder det høitærede Things Medlemmer ogsaa at være opmærksomme derpaa. Han har fremdeles Ret, naar han siger, at dette Forslag tidligere er blevet forkastet, skjøndt af en ikke stor Majoritet. Nu troer jeg, at, naar det er givet, at Forslaget angaaer en meget vigtig Sag, og det tidligere er blevet forkastet, saa kan der ikke være stor Sandsynlighed for, at det nu skulde blive vedtaget; thi jeg har dog Grund til at troe, at den Majoritet, som i det nærværende høitærede Thing er for Regjeringen i Sager af det Slags, som dette Forslag angaaer, er ligesaa stærk, som den var i det foregaaende Thing, og jeg antager ogsaa, at den vil være sig dette fuldkommen bevidst. Jeg skal derfor ret meget anbefale dette Forslag til Forkastelse. Jeg har